

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa P. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przeciwko L. [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

i K. [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 stycznia 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 17 października 2019 r., sygn. akt I AGa [...],

1) odrzuca skargę kasacyjną

**2) oddala wniosek pozwanych o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powódki P. [...] sp. z o.o. z siedzibą w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 17 października 2019 r. Sąd Najwyższy
zważył, co następuje.

Skarżąca, wnosząc skargę kasacyjną zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła
naruszenie norm prawnych ujętych zarówno w przepisach proceduralnych jak
i prawa materialnego. Mimo różnorodnego ujęcia treści zarzutów, wszystkie z nich
sprowadzają się do polemiki z poczynionymi w niniejszej sprawie ustaleniami
faktycznymi. W pierwszym z nich wskazała na naruszenie normy z art. 233 § 1
k.p.c. polegające na rażącym przekroczeniu przez Sąd granic swobodnej oceny

dowodów, poprzez nieprzeprowadzenie analizy wszystkich zgłoszonych przez powódkę dowodów w kontekście ustaleń będących podstawą wydanego wyroku, a dotyczących ustalenia podstępного zatajenia przez pozwaną K. [...] sp. z o.o. wady sprzedawanej nieruchomości, które to uchybienie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Zarzut ten jest wyraźnie wprost ukierunkowany na polemikę z ustaleniami faktycznymi. Drugi z zarzutów obejmował naruszenie prawa materialnego, tj. art. 557 k.c. i art. 568 § 6 k.c., polegające na błędnej wykładni i niewłaściwym zastosowaniu poprzez przyjęcie, że pozwana K. [...] sp. z o.o. nie działała w celu podstępного zatajenia wady przedmiotu sprzedaży, a w efekcie błędne przyjęcie, iż powódce nie przysługują roszczenia z tytułu rękojmi wobec faktu, że wiedziała ona o wadzie zakupionej nieruchomości na podstawie aktu notarialnego z dnia 17 października 2011 r. Wprawdzie zarzut ten sformułowany został w odniesieniu do prawa materialnego, ale powódka tym zarzutem również kwestionuje ustalenie braku działania wyżej wskazanej pozwanej w celu podstępного zatajenia wady przedmiotu sprzedaży.

Ustaleń Sądu drugiej instancji skarżąca nie może już kwestionować w postępowaniu kasacyjnym, gdyż ustawodawca wyraźnie uregulował w art. 398¹³ § 2 k.p.c., iż w postępowaniu kasacyjnym nie jest dopuszczalne powołanie nowych faktów i dowodów, a Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia, zaś podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną.

Zawarty w odpowiedzi na skargę wniosek o przyznanie pozwanym od powódki zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym, w tym zwrotu kosztów zastępstwa przez zawodowego pełnomocnika według norm przepisanych w podwójnej wysokości, podlega oddaleniu wyłącznie z tej przyczyny, że pozwane spółki w odpowiedzi wniosły jedynie o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a w przypadku przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o jej oddalenie i z tymi żądaniami związany był wniosek o zasądzenie kosztów

postępowania. Skutkuje to tym, że koszty sporządzenia i wniesienia odpowiedzi na skargę nie mogą być uznane za koszty celowej obrony w razie odrzucenia skargi kasacyjnej. Wniosek o ich zasądzenie związany był z innym oczekiwanym rozstrzygnięciem (por. m. in. postanowienia SN z dnia 20 sierpnia 2014 r., sygn. akt II CSK 77/14, OSNC 2015, nr 7 – 8, poz. 91, Biuletyn SN 2014, nr 9, s. 9 – 10, z dnia 5 grudnia 2013 r., sygn. akt III SK 23/13, z dnia 18 grudnia 2012 r., sygn. akt II CSK 397/12, www.sn.pl).